

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Haplové a soudkyň JUDr. Evy Lukotkové a JUDr. Jany Kubenové ve věci žalobce: **R. M.**, s místem podnikání, IČ, zast. JUDr. Jaromírem Josefem, advokátem se sídlem Velkomoravská 378/1, Hodonín, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, Kolářská 451/13, 746 01 Opava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.6.2013, č.j. 1946/1.30/13/14.3,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce ze dne 7.6.2013, č.j. 1946/1.30/13/14.3 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na nákladech řízení zástupci JUDr. Jaromírovi Josefovi, advokátovi se sídlem Velkomoravská 378/1, Hodonín, částku ve výši 8.228 Kč, do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 7.6.2013, č.j. 1946/1.30/13/14.3 žalovaný změnil rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Jihomoravský a Zlínský kraj se sídlem v Brně ze dne 2.4.2013, č.j. 371/9.30/13/14.3-RZ tak, že snížil účastníku řízení výši uložené sankce podle § 25 odst. 2 písm. b) zák. č. 251/2005 Sb., o inspekci práce ve znění pozdějších předpisů na částku 160 000 Kč a v ostatním rozhodnutí potvrdil. Tímto rozhodnutím Oblastní inspektorát práce pro Jihomoravský a Zlínský kraj uložil účastníku řízení podle § 25 odst. 2 písm. b) zákona o inspekci práce pokutu ve výši 210 000 Kč, neboť dospěl k závěru, že se účastník řízení dopustil správního deliktu na úseku pracovního poměru nebo dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr podle ust. § 25 odst. 1 písm. b) zákona o inspekci práce tím, že se svými zaměstnanci V. G., R. V., M. D., J. V. a I. Z. písemně neuzavřel dohody o provedení práce, když tito byli dne 24.9.2012 na pracovišti stavby M. T. v obci P. zjištěni při

výkonu závislé práce spočívající v zednických pracích bez písemně uzavřených základních pracovně právních vztahů. Tím účastník řízení porušil ust. § 77 odst. 1 zákoníku práce. Při stanovení výše uložené pokuty podle žalovaného Oblastní inspektorát respektoval ust. § 36 odst. 1 zákona o inspekci práce. Uložená pokuta byla řádně odůvodněna v napadeném rozhodnutí. Oblastní inspektorát práce však byl při ukládání uvedené pokuty limitován samotným účastníkem řízení, neboť ač byl vyrozuměn, nedoložil osobní a majetkové poměry, proto Oblastní inspektorát práce vycházel z veřejně dostupných údajů a skutečností, které vyplynuly ze správního řízení. Odvolací orgán se na základě stávající judikatury správních soudů zabýval v odvolání účastníkem řízení tvrzenými majetkovými poměry, přihlédl k Přiznání k dani z příjmu za rok 2012, kde činil dílčí základ daně z příjmu 108.390 Kč, k tomu, že manželka vychovává bez jakýchkoliv vlastních příjmů dvě nezletilé děti, ale tvrzení o splácení kontokorentu ve výši 700 000 Kč účastník řízení nedoložil. Při rozhodování o výši pokuty přihlédl k závažnosti správního deliktu a jako polehčující okolnost považuje skutečnost, že nebylo prokázáno, že by při kontrole zjištění zaměstnanci vykonávali práci v základním pracovněprávním vztahu uzavřeným v ústní formě i v jiné dny, než v den kontroly 24.9.2012. Dále přihlédl k osobním a majetkovým poměrům účastníka řízení a skutečnosti, že se dopustil obdobného správního deliktu poprvé a moderoval výši uložené sankce na 160 000 Kč, což je 1,6 % zákonného rozpětí. Žalovaný má za to, že pokuta naplňuje jak funkci preventivní, tak represivní a je uložena v souladu s ustálenou judikaturou, jakož i s příslušnými zásadami.

Žaloba žalobce směřuje do výše uložené pokuty a žalobce uvádí, že dohody o provedení práce s uvedenými zaměstnanci uzavřel písemně hned následující den po prvním dni jejich nástupu do práce. Došlo tedy ke konvalidaci právního úkonu, takže od samého počátku se považuje za platný. V den nástupu do práce osoby v rozhodnutí uvedené věděly, jakou práci, v jakém rozsahu, na jakém pracovišti a za jakou odměnu budou vykonávat. Porušení povinnosti pak spočívá pouze v tom, že jeden den tyto osoby neměly v rukách písemnou dohodu o pracích konaných mimo pracovní poměr, v žádných dalších právech nebyly kráceny a nebyl krácen ani stát. Došlo pouze k porušení formy právního úkonu, který byl bez odkladu konvalidovaný. Vyměřenou sankci i po její moderaci žalobce považuje nadále za nepřiměřenou, když oba správní orgány nezpochybňují platnost uzavřených dohod o provedení práce, na druhé straně, za pouhý jeden den trvající nedodržení předepsané písemné formy ukládají pokutu neodpovídající závažnosti správního deliktu, zejména způsobu jeho spáchání, jeho následků a okolnostem, za nichž byl spáchán, ale ani majetkovým poměrům. Jde o postih ve velkém rozsahu a nejde o sankci, která by plnila funkci preventivní, ale je naopak likvidační, neboť účelu sankce by bylo lze dosáhnout v rozmezí částky do 10.000 Kč, je-li sazba výměry pokuty vymezena od 0 do 10.000 000 Kč. Má stále za to, že uložená pokuty ve výši 160.000 Kč je nepřiměřená. Žalobce navrhl, aby soud rozhodl tak, že se od uložení trestu žalobci upouští, popř. bude-li mít za to, že samotné projednání nepostačí a důvody pro uložení trestu tu jsou, aby rozhodl tak, že tento trest ukládá v rozmezí do 10.000 Kč. Na nákladech řízení účtoval částku 8.228 Kč.

Žalovaný ve vyjádření k žalobní námitce týkající se výše uložené sankce uvedla, že byla uložena v souladu se zákonem a řádně odůvodněna a odkázala na zdůvodnění v rozhodnutí správního orgánu I. stupně i žalovaného. Vyslovil přesvědčení, že správní orgány při stanovení výše sankce respektovaly ust. § 36 odst. 1 zákona o inspekci práce. Žalobcem event. navrhovaná výše 10.000 Kč by dle názoru žalovaného postrádala represivní povahu a byla by v rozporu se zásadami správního trestání. Navrhl, aby podanou žalobu soud zamítl.

Za splnění podmínek ust. § 51 s.ř.s. soud rozhodl o věci samé bez jednání.

Z žaloby vyplývá jediný žalobní bod a to, že i výše pokuty uložená rozhodnutím žalovaného ve výši 160.000 Kč je podle žalobce stále nepřiměřená, když správní orgány nedostatečně přihlédly ke všem okolnostem případu, tj. nejen k tomu, že uvedení zaměstnanci v rozhodnutí vykonávali práci bez uzavřené pracovní smlouvy pouze jeden den, ale i k majetkovým a osobním poměrům žalobce. I soud je názoru, že správní orgány při rozhodování o výši pokuty stále nedostatečně zohlednily skutečnost, že žalobce se uvedeného správního deliktu dopustil poprvé, dále to, že uvedené osoby na pracovišti pracovaly v den kontroly první den, když nebylo prokázáno, že by šlo o dlouhodobější výkon práce bez písemně uzavřeného pracovněprávního vztahu a základ daně po odečtení ztráty, který činil 108. 390 Kč s povinností platit daň ve výši 16.245 Kč. I když oba správní orgány postupovaly při stanovení výše uložené pokuty podle ust. § 36 odst. 1 zákona o inspekci práce a oba jimi uloženou výši pokuty přezkoumatelným způsobem zdůvodnily, soud je toho názoru, že s ohledem na skutečnosti shora uvedené je výše uložené pokuty stále nepřiměřená a kritériím ve shora uvedeném ustanovení ve vztahu k osobním a majetkovým poměrům žalobce se jeví výše pokuty jako přiměřená maximálně do jednoho procenta zákonného rozpětí tj. do výše základu daně po odečtení ztráty shora uvedené.

Soud proto na základě shora uvedeného napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 s.ř.s. a vrací ho žalované k dalšímu řízení k novému rozhodnutí o výši pokuty podle § 25 odst. 2 písm. b) zákona o inspekci práce, když žalobce v žalobním řízení spáchání správního deliktu podle ust. § 25 odst. 1 písm. b) téhož zákona nezpochybňoval.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má úspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení. Na nákladech řízení zástupce žalobce účtoval za 2 úkony právní služby a 2x náhradu hotových výdajů s tím, že je plátcem DPH. Na náhradě nákladů řízení zástupci žalobce náleží za 2 úkony právní služby, tj. první porada s klientem, včetně převzetí a přípravy zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. b), písemné podání podle § 11 odst. 1 písm. d) podle vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění vždy 3.100 Kč za 1 úkon právní služby, tj. celkem 6.200 Kč. Ke každému úkonu právní služby náleží náhrada hotových výdajů, která činí podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu 300 Kč, tj. celkem 600 Kč. Celkovou částku 6.800 Kč navýšená o 21 % DPH činí 8.228 Kč, kterou je žalovaná povinna zaplatit do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 27. října 2015

JUDr. Milada Haplová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová